

De oordelende mens

Een tiental jaren geleden ontving ik de boodschap dat ik in mijn wezen twee energieën mag verenigen die ik tot dan toe had ervaren als twee uitersten op een energetische schaal. Die twee uitersten zijn: het rationele denken, waarmee ik in mijn maatschappelijke loopbaan functioneerde als jurist en informaticus. En mijn gevoelsmatige, intuïtieve kant, die ik ontwikkelde teneinde het hoofd te kunnen bieden aan een aantal bijzonder lastige gezondheidsproblemen - zowel fysiek als emotioneel en psychisch - waar de reguliere geneeskunde mij toen niet bij kon helpen. Zo veranderde mijn wereldbeeld en ontstond een steeds groeiende belangstelling voor een esoterische benaderingswijze.

In de loop van de jaren die volgden, zijn inzichten ontstaan over de manier waarop deze twee uitersten – het rationele denken en het intuïtieve weten - zich hier op Aarde manifesteren en hoe iedere mens zijn eigen keuzes maakt in zijn gedachten, woorden en daden. Allengs groeide het inzicht dat ons oordelend vermogen en de manier waarop een ieder dat op zijn eigen wijze hanteert, een cruciale rol spelen bij de creatie en de beleving van de werkelijkheid om ons heen.

Kosmische wetmatigheid

In esoterische kringen worden de woorden van Jezus vaak geciteerd: 'oordeelt niet'. Deze woorden hebben mij altijd bevreemd. Als jurist ben ik getraind om te oordelen. Wat is daar mis mee? Daarbij komt, dat Jezus het niet bij deze twee woorden liet. De volledige tekst luidt: oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt', daarmee verwijzend naar de wet van oorzaak en gevolg. Deze woorden kunnen worden opgevat als een

waarschuwing: weet dat andere mensen u zullen beoordelen, zoals u hen beoordeelt. In de nu volgende artikelenserie zal ik de relatie onderzoeken tussen twee verschijnselen: oordelen en bewustwording. Al wie over bewustwording spreekt, kan moeilijk om religieuze teksten heen. En het aardige is, dat religieuze teksten een rijke voedingsbodem zijn voor nader onderzoek over ons oordelend vermogen en de wijze waarop wij dat (dienen te) hanteren. Wanneer wij de Bijbel ter hand nemen, vinden wij meteen al in Genesis een vertelling die het verkrijgen van oordelend vermogen koppelt aan een 'val uit het paradijs', wat in hedendaagse termen heet: het afdalen naar lagere niveaus van bewustzijn. De val uit het Paradijs begint met het eten van 'de boom van kennis van goed en kwaad'. Meteen daarna blijkt, dat Adam zijn aldus verkregen oordelende vermogen op zichzelf richt: hij ziet dat hij naakt is en schaamt zich daarvoor. In de daaraan voorafgaande tekst lezen we dat Adam en Eva bloot rondliepen en zich niet schaamden. Met andere woorden: de beantwoording van de vraag of iemand zichzelf wel of niet schaamt, is het directe gevolg van het oordeel over zichzelf. Zonder oordeel geen schaamte.

Als het zo is dat wij uit het Paradijs zijn gevallen – en ik zelf heb geen reden om daar in beeldende zin aan te twijfelen – dan dient de vraag zich aan, hoe wij weer kunnen terugkeren. Met andere woorden: hoe kunnen wij onze hogere niveaus van bewustzijn eigen maken? En nu wij in Genesis lezen dat de val rechtstreeks in verband staat met het verkrijgen van ons oordelend vermogen, ligt de conclusie voor de hand dat datzelfde oordelende vermogen een belangrijke rol speelt in het hervinden van de weg terug en het herkrijgen van bewustzijn van hogere gebieden..

De volgende vraag die zich laat stellen is: hoe zit dat dan, hoe werkt dat?

Uriël zegt in dit verband1:

Jullie vermogen om te oordelen is de kracht die besloten ligt in jullie vrije wil, waarmee jullie de energie van de derde dimensie beheersen en besturen. Dit is de kracht die jullie toestaat om te zeggen "het is zo" en de Universele energie reageert op dat verzoek. Oordelen is de manier om je wil op te leggen aan de energie die jouw werkelijkheid creëert. Er zijn vele manieren om het te hanteren. Het kan worden gebruikt op manieren die je leven verbeteren, opbeuren en verruimen of het beperken op vele manieren. Iedere gedachte die je hebt en ieder woord dat je spreekt creëert een voertuig voor de universele energie die zich manifesteert als aspect van jouw realiteit.

Je kunt goed en kwaad aanroepen, overvloed en gebrek, liefde en angst door jouw gebruik van het oordeel. Je veroordeelt anderen zoals je jezelf veroordeelt en ieder oordeel creëert een vorm van jouw realiteit.

Deze woorden van Uriël zijn voor mij een bron van inspiratie bij mijn verdere studie en het schrijven van deze serie artikelen genaamd 'De oordelende mens'. De eerste drie artikelen in deze serie zijn:

Het Tibetaanse dodenboek en het (laatste) oordeel; dit artikel beschrijft een aantal lessen van het Tibetaanse dodenboek. Een dodenboek is geschreven voor de levenden: wanneer we weten wat er met onze ziel gebeurt na de dood, geeft dat een antwoord op de vraag wat de zin is van ons leven op Aarde. Hoe kunnen wij ons verlossen van het lijden, welke keuzes kunnen wij maken? En is er een god die na de dood over ons oordeelt, of oordelen wij over onszelf?

Iedere gedachte die je hebt en ieder woord dat je spreekt creëert een voertuig voor de universele energie die zich manifesteert als aspect van jouw realiteit

Wie bestuurt ons? Het toenemende gebruik van antidepressiva, slaappillen en psychofarmaca toont aan dat een groot aantal mensen hun leefsituatie als problematisch ervaren. Als de les in het verkrijgen van hogere niveaus van bewustzijn zo eenvoudig is als bijvoorbeeld het Tibetaanse dodenboek ons leert, waarom past niet iedereen deze les onmiddellijk toe? Waarom slikken deze mensen liever pillen? Waarom zoeken mensen oplossingen voor hun problemen buiten zichzelf, in plaats van in zichzelf? Socrates heeft ons al geleerd: ken u zelve. En Boeddha heeft ons verteld hoe dat moet: 'look inside'. En ook Jezus heeft ons de weg gewezen. Dat weten wij allemaal dus al meer dan 2500 jaren en evenzo vele jaren passen wij deze lessen niet – of althans sporadisch - toe. Deze constatering over de feitelijke situatie brengt ons bij een volgende vraag: wie bestuurt ons? Deze vraag wordt in het tweede artikel in deze serie genaamd 'Wie bestuurt ons?' Behandeld aan de hand van een nadere beschouwing van verschillende lagen in ons bewustzijn.

Mozes, Jezus en de wet; Het derde artikel geeft een analyse van de wetten van Mozes en de interpretatie die Jezus aan die wetten gaf. Bij deze analyse staat de vraag centraal: oordelen wij op basis van normen en waarden binnen of buiten onszelf? En zijn wij in staat en bereid om naar ons hart te luisteren en woorden te spreken die mensen met elkaar verbinden in plaats van scheiden? In dit artikel is een aantal uitspraken, wetten en voorschriften opgenomen uit Genesis, Exodus en Leviticus en gerangschikt naar verschillende onderwerpen, zoals: materialisme, straf, geweld, en onze relatie tot elkaar en tot God. Ook in deze is het een kwestie van keuze. Keuzes die iedere mens in zichzelf en voor zichzelf mag maken.

De handreiking die hierbij wordt gegeven is ontleend aan de woorden van Uriël: keuzes zijn oordelen waarmee wij onszelf, onze omgeving en mensen in onze omgeving tegen elkaar kunnen opzetten of met elkaar kunnen verbinden, ruimte geven of beperken. Wij kunnen ervoor kiezen om onze gedachten, woorden en daden zodanig vorm te geven, dat wij medeschepers zijn van overvloed of gebrek, liefde of angst, vrede of oorlog, en wij kunnen onszelf en anderen met elkaar verbinden of scheiden, en al dan niet de ruimte geven om zichzelf te zijn en het zijne te creëren. <